

Polonusy w Czarnogórze i formy pielęgnowania ich tożsamości narodowej

W jaki sposób my- Polonusy pielęgnujemy naszą tożsamość narodową w Czarnogórze?

Najbardziej naturalną formą zachowania tożsamości narodowej na obczyźnie są nasze częste kontakty z rodziną w kraju, wyjazdy dzieci na kolonie polonijne, obozy, udział studentów w różnych kursach jęz. polskiego organizowanych w Polsce itp. To są wspaniałe możliwości, aby nasze dzieci i wnuki poznały rodzinę w Polsce, żeby tam zaprzyjaźnili się ze swoimi rówieśnikami, żeby bliżej i w naturalnym, polskim środowisku poznały zwyczaje i obyczaje polskie, polskie tradycje, bogatą historię i wspaniałą kulturę narodu polskiego, jak również i to najważniejsze, aby swobodnie zaczęły mówić po polsku.

Inną formą pielęgnowania polskości na obczyźnie jest prężna działalność naszej organizacji polonijnej, która ma na celu integrację Polaków. Poprzez wspólne nasze spotkania w salonach Ambasady RP lub w innych miejscach włączamy się aktywnie do prac na rzecz Stowarzyszenia. Za pośrednictwem takich spotkań, które mają przede wszystkim charakter towarzyski, my - Polacy rozproszeni po całej Czarnogórze staramy się zbliżyć do siebie, bliżej się poznać, podzielić się osiągnięciami swoich dzieci i wnuków, powspominać chwile spędzone w ojczyźnie, no i oczywiście porozmawiać w swoim ojczystym języku. W salonach Ambasady RP w ramach spotkań polonijnych organizujemy także i bierzemy czynny udział w obchodach rocznic naszych wielkich Polaków, w wieczorach literackich, koncertach, wystawach, w akcjach humanitarnych ...

Prasa polonijna

„Głos Polonii” czasopismo środowiska polonijnego

Jedną z form pielęgnowania naszej tożsamości narodowej na obczyźnie jest wydawanie własnej prasy polonijnej przez Stowarzyszenie Polaków Zamieszkałych w Czarnogórze. I tak, na pierwszej uroczystości wigilijnej zorganizowanej w Ambasadzie RP w Podgoricy, 20 grudnia 2008 r. został oddany do rąk czytelników wraz z kalendarzem na 2009 r. pierwszy numer biuletynu „Głos Polonii” (Nr1/2008).

Jak doszło do powstania biuletynu, który później przerodził się w czasopismo?

Z inicjatywy pani prezes Wandy J. Vujisić (założyciela biuletynu) został powołany komitet organizacyjny w celu rozpatrzenia możliwości wydawania biuletynu naszego Stowarzyszenia w Czarnogórze. W skład tego zarządu weszły panie: Iwona Vukadinović, Maryla Ćupić, Elżbieta Turković, Teresa Medojević i Wanda J. Vujisić. Pierwsze spotkanie zarządu odbyło się w hotelu „Kerber” w Podgoricy, na którym obecny był JE Radosław Gruk, konsul RP w Podgoricy. Pan konsul służył nam swoimi cennymi radami, dotyczącymi „narodzin” pierwszego polonijnego biuletynu.

Kilka propozycji projektów graficznych okładki biuletynu przygotowała pani Maryla Ćupić. Jednogłośnie zdecydowaliśmy, że biuletyn będzie nosił nazwę „Głos Polonii” i będzie wydawany dwa razy w roku. Pierwszym redaktorem biuletynu została pani **Iwona Vukadinović** (2008 - 2009), a w skład kolegium redakcyjnego weszli: Wanda J. Vujisić, Marzena Perić, Barbara Hupka, Teresa Medojević, Maryla Ćupić i Aleksander Gruk.

Założenie pierwszego pisma polonijnego dla polonii czarnogórskiej było wydarzeniem historycznym, to było nasze „otwarte okno” w stronę Polski. Pan konsul poparł naszą inicjatywę, wykazał wielkie zrozumienie dla naszych potrzeb i podjął się pomocy w jego finansowaniu.